

Arrest

nr. 259 434 van 18 augustus 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 augustus 2021.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. DAEM *loco* advocaat . B. LOOS en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 11 juli 2012 en heeft zich een eerste maal vluchteling verklaard op 13 juli 2012. In het kader van de Dublinregels werd geoordeeld dat verzoeker diende terug te keren naar Oostenrijk.

1.2. Zonder België te verlaten diende verzoeker op 16 september 2013 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 21 januari 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoeker.

1.4. Verzoeker werd op 14 januari 2019 definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar door de correctionele rechtbank te Leuven.

1.5. Bij schrijven van 23 april 2019 verzocht de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de aan verzoeker toegekende vluchtelingenstatus in te trekken op basis van artikel 49/2, § 2, tweede lid en artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

1.6. Verzoeker werd op 16 juli 2019 gehoord teneinde hem de kans te geven om mondeling op dit element te reageren en de redenen aan te halen tot behoud van zijn status.

1.7. Op 31 juli 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus, waartegen verzoeker beroep aantekende. Deze beslissing werd op 22 januari 2020 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ingetrokken, waarop verzoekers beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. X op 27 januari 2020 zonder voorwerp werd verklaard.

1.8. Op 15 juni 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus.

1.9. Bij arrest van de Raad nr. X van 18 november 2020 werd de opheffing van de vluchtelingenstatus bevestigd en werd de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker geweigerd.

1.10. Op 24 december 2020 neemt de (gemachtigde van) de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht. Verzoeker stelt geen beroep in tegen deze beslissing.

1.11. Op 10 maart 2021 wordt verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf. Hij wordt overgebracht naar een gesloten centrum.

1.12. Op 11 maart 2021 dient verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.13. Op 19 april 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij dit verzoek niet ontvankelijk wordt verklaard (volgend verzoek). Bij arrest van de Raad nr. 253.998 van 5 mei 2021 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

1.14. Op 28 juli 2021 dient verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in.

1.15. Op 4 augustus 2021 neemt de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) die op 5 augustus 2021 per drager betekend wordt aan verzoeker in het gesloten centrum van Merksplas. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, N. Z., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasthoen origine te zijn. U werd geboren in 1376 (omgezet naar de westerse kalender 1996/1997) in het dorp Miakhel in het district Sayadabad van de provincie Maidan Wardak. U ging één jaar naar school en kreeg ook onderricht in de madrassa. Uw vader, A. W., werkte voor de militaire academie in Kabul en werd in 2009 vermoord. Uw moeder, S., woont nog in Afghanistan.

*U verliet Afghanistan in maart 2012 omdat u zich niet langer veilig voelde. De dorpingen bekeken u scheef omdat uw vader voor het Afghaanse leger heeft gewerkt. Uw moeder vreesde dat u onder de invloed van de man van uw tante zou komen, H., die pro-taliban is. Uiteindelijk stuurde ze u het land uit. Op 28 juni 2012 diende u een verzoek om internationale bescherming in te Oostenrijk. U bleef er echter niet en reisde door naar België waar u op 13 juli 2012 een **eerste verzoek om internationale bescherming** indiende. Volgens de Dublinregels werd geoordeeld dat u diende terug te keren naar Oostenrijk. U deed dit niet en op 16 september 2013 diende u hier een **tweede verzoek om internationale bescherming** in. Op 21 januari 2014 werd u erkend als vluchteling door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.*

Op 14 januari 2019 werd u, op verzet tegen het vonnis bij verstek van 1 oktober 2018, door de correctionele rechtbank van Hasselt veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar wegens (i) het verkopen, het te koop aanbieden of het leveren van verdovende middelen zonder voorafgaande vergunning, met de omstandigheid dat het een daad van deelneming vormt als leidend persoon aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, en het misdrijf voor een deel werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige boven de volle leeftijd van 16 jaar; (ii) het invoeren, uitvoeren of vervoeren van verdovende middelen zonder voorafgaande vergunning, met de omstandigheid dat het een daad van deelneming vormt als leidend persoon aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; (iii) het vergemakkelijken van andermans gebruik, of het aanzetten tot het gebruik, van slaapmiddelen, verdovende middelen of andere psychotrope stoffen die een verslaving te weeg kunnen brengen, door hiertoe een lokaal ter beschikking te stellen, voor een deel met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige boven de volle leeftijd van 16 jaar; en (iv) het aankopen, vervoeren of in bezit hebben van verdovende middelen zonder voorafgaande vergunning, met de omstandigheid dat het een daad van deelneming vormt als leidend persoon aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, en voor een deel ten aanzien van een minderjarige boven de volle leeftijd van 16 jaar.

Op 26 april 2019 ontving het CGVS een brief waarin de gemachtigde van de Staatssecretaris de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzocht om de mogelijkheid van de intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 16 juli 2019 werd u gehoord door het CGVS, teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen. U verwijst naar de problemen die u in het verleden heeft gekend. U verklaart dat uw vijanden denken dat u overleden bent en mocht u terugkeren naar Afghanistan zou dit een gevaar vormen voor u en uw familie. U vreest nog problemen met uw oom langs vaderszijde N. A.

Op 31 juli 2019 werd er door het CGVS een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus genomen met een advies dat verwijdering verenigbaar was met artikelen 48/3 en 48/4. Er werd door het CGVS geoordeeld dat u kon terugkeren naar Afghanistan omdat uw vrees niet langer actueel is. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 22 januari 2020 werd de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus ingetrokken door het CGVS. Op 27 januari 2020 wordt uw beroep verworpen door de RvV aangezien het zonder voorwerp is. Op 15 juni 2020 nam het CGVS een beslissing opheffing van de vluchtelingenstatus. Op 18 november 2020 wordt deze beslissing door de RvV bevestigd.

Op 24 december 2020 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een einde gesteld aan uw verblijfsrecht, dit werd u op 11 januari 2021 betekend.

Op 10 maart 2021 werd u gecontroleerd door de Belgische autoriteiten en werd er vastgesteld dat u zich illegaal op het grondgebied bevond. U werd overgebracht naar het gesloten centrum van Merksplas teneinde u van het Belgische grondgebied te kunnen verwijderen. Op 11 maart 2021 diende u hier een **derde verzoek om internationale bescherming** in. U hield vast aan uw eerdere verklaringen, uiteengezet op 16 juli 2019. U legde geen nieuwe documenten voor ter staving van uw derde verzoek. Op 19 april 2021 werd er door het CGVS een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen. Op 5 mei 2021 werd uw beroep tegen deze beslissing verworpen.

Nog steeds in het gesloten centrum van Merksplas dient u op 28 juli 2021, daags voor uw voorziene repatriëring, een **vierde verzoek om internationale bescherming** in. U houdt vast aan uw eerdere problemen met de taliban en verwijst naar de veiligheidssituatie in de provincie Wardak. Ter staving van uw vierde verzoek legt u een brief van uw advocaat, het EASO COI report Afghanistan security situation van juni 2021 en twee artikels over de situatie in de provincie Wardak neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw persoonlijk onderhoud op 16 juli 2019 hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst te worden benadrukt dat er door het CGVS een beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus werd genomen op grond van artikel 55/3 juncto artikel 57/6, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Er werd geoordeeld dat uw vrees voor vervolging niet langer actueel is en dat op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in uw land van herkomst bescherming niet langer noodzakelijk is. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State.

Uw derde verzoek om internationale bescherming werd niet ontvankelijk verklaard door het CGVS en uw beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de RvV. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot de opheffing van uw status en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u opnieuw voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw relaas. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet met name uw problemen met de taliban. Het CGVS, gevolgd door de RvV, heeft reeds geoordeeld dat deze problemen niet langer actueel zijn en er vraagtekens konden worden gezet bij de geloofwaardigheid van uw relaas. U brengt nu geen nieuwe elementen aan. Met betrekking tot de informatie over de veiligheidssituatie in Afghanistan en in uw regio Wardak dient te worden opgemerkt dat deze informatie de beoordeling van die veiligheidssituatie verderop in deze beslissing niet weerlegt.

Wat voorts betreft de begeleidende brief van uw advocaat dient te worden opgemerkt dat deze slechts verwijst naar algemene rapporten over de situatie in Afghanistan. Waar uw advocaat nog opmerkt dat u bij een terugkeer naar Afghanistan mogelijks gedwongen zal gerekruteerd worden door de taliban kan hij niet worden gevolgd. Vooreerst werd er reeds in het verleden geoordeeld door het CGVS dat u uw vrees voor rekrutering niet aannemelijk maakte (zie beslissing opheffing vluchtelingenstatus van 15 juni 2020). Daarnaast is het loutere feit dat u een Afghaanse jongeman bent op zich niet voldoende om te besluiten dat u "tot de groep van jongens en mannen die het risico lopen gerekruteerd te worden door een gewapende anti-gouvernementele groepering (AGE's) of door de Afghaanse Lokale Politie (ALP)" behoort. Om dit risico te kunnen evalueren dienen immers diverse elementen, zoals daar zijn uw regio van herkomst, uw familiale en tribale banden, uw persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, etc. in ogenschouw genomen te worden. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in de "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van augustus 2018. Hierin stelt UNHCR dat "depending on the specific circumstances of the case, men of fighting age and children living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces,

AGE's and/or armed groups affiliated to ISIS are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the ground of their membership of a particular social group of other relevant grounds". U, noch uw advocaat, slagen erin deze vrees in concreto aan te tonen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport **UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de **EASO Country Guidance Note: Afghanistan van december 2020** beschikbaar op <https://easo.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2020> en https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2020_0.pdf) in rekening genomen.*

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het

conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevechten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Wardak te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie: **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – Juni 2021 pag. 1-82 en 359-371**, beschikbaar op: https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, gevolgd door het oosten en het noorden.

De provincie Wardak behoort tot de centrale regio van Afghanistan en wordt omschreven als een politiek en strategisch belangrijke provincie, vanwege de nabijheid van Kabul en de ligging op een kruispunt van snelwegen die het westen en het oosten van Afghanistan, evenals het noorden en het zuiden met elkaar verbinden. De taliban is in de meeste districten actief is. Gedurende de

verslagperiode heeft de taliban zijn aanwezigheid, invloed en controle in de provincie versterkt. Tegelijkertijd werden verschillende prominente talibs gedood of gearresteerd.

De veiligheidssituatie in de provincie wordt grotendeels bepaald door de militaire operaties van de taliban en de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden is voornamelijk doelgericht van aard en neemt er hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende aanvallen van de opstandelingen tegen de Afghaanse veiligheidsdiensten. In gebieden onder talibancontrole werden minder incidenten vastgesteld; in andere regio's viseerden de taliban meer dan voorheen leden van de Afghaanse veiligheidstroepen, of hun faciliteiten, zoals controleposten, hoofdkwartieren of konvoien en voertuigen. Verder was er sprake van operaties van de veiligheidsdiensten tegen de taliban. Jaarlijks, meer bepaald in het voorjaar en de zomer, leiden migraties van Kuchi-nomaden voorts tot gewelddadige confrontaties als gevolg van grondconflicten met de Hazara, voornamelijk in de Behsud-districten. In het kader van dit conflict vonden gevechten plaats tussen de autoriteiten en de militie van commandant Alipur. Ongeveer een derde van de door ACLED geregistreerde veiligheidsincidenten betroffen 'explosions/remote violence'. Deze omvatten incidenten waarbij de AGE's bermbommen of IED's gebruikten om de Afghaanse veiligheidstroepen te treffen, alsook luchtaanvallen en artilleriegeschut, meestal uitgevoerd door Afghaanse strijdkrachten. Tot slot blijkt dat intern ontheemden in de provincie voornamelijk hun toevlucht zoeken binnen de provincie.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de provincie Wardak ruw geschat 649.000 inwoners heeft en dat er in 2020 in de gehele provincie 145 burgerslachtoffers vielen (55 doden en 90 gewonden). Volgens ACLED werden van 1 januari 2020 tot 28 februari 2021 270 veiligheidsincidenten gemeld. Incidenten door toedoen van ISKP werden niet vastgesteld. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Wardak in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

De provincie Wardak wordt in de EASO Guidance Note van december 2020 bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de provincie Maidan Wardak is een gebied waar volgens EASO willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Een verzoeker dient derhalve individuele elementen aan te brengen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de provincie Wardak willekeurig geweld kent, doch dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie er sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in december 2020 zodanig is gewijzigd dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Wardak in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Wardak een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Wardak. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: de Vluchtelingenconventie) en de artikelen 48/3, artikel 55/2 en artikel 57/6/2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet); artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, (hierna: de Kwalificatierichtlijn) en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker voert in eerste instantie in essentie aan dat verwerende partij zich, wat de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan en de regio van herkomst van verzoeker, het district Saydabad in de provincie Maidan Wardak betreft, baseert op landeninformatie die ondertussen gedateerd is, gezien de recente opmars van de Taliban in Afghanistan. Hij wijst er op dat *“De analyse omtrent de veiligheidssituatie van de EASO Country Guidance note van December 2020 gaat voort op de data van het EASO Country of origin Information report: Afghanistan security rapport van september 2020. Uit dit rapport blijkt dat het onderzoek werd afgesloten op 30 juni 2020, waarbij er tot 31 juli 2020 nog wat bijkomende informatie werd toegevoegd.”* Verder stelt hij dat de EASO Country Guidance Note van december 2020 slechts rekening houdt met de situatie in Afghanistan tot 31 juli 2020, en dus meer dan een jaar geleden. Het EASO Country of Origin Information report van juni 2021 is weliswaar van recentere datum maar ondertussen ook achterhaald door de meest recente gebeurtenissen in Afghanistan. Ook dit recentste rapport van EASO bevat evenwel slechts informatie tot 5 maart 2021 met nog beperkte aanvullingen tot 31 mei 2021. Hij doet nog opmerken dat *“Een aantal cruciale bronnen van EASO, die apart worden besproken in het hoofdstuk Methodology’ van het EASO rapport van juni 2021, dateren zelfs nog van voor 5 maart 2021. UNAMA, de bron die EASO gebruikt met betrekking tot het aantal burgerslachtoffers, is slechts up-to date tot februari 2021. Het EASO rapport van juni 2021 kon logischerwijze ook geen rekening houden met de update van het UNAMA rapport van 16 juli 2021 (zie infra). Zo is informatie van ACLED, de bron die EASO gebruikt met betrekking tot geweldsincidenten, up-to date tot 28 februari 2021 : “The reference period for the ACLED data is from 1 January 2020 to 28 February 2021 and EASO downloaded the ACLED curated data files on Central Asia and the Caucasus, including Afghanistan, on March 2021 (EASO rapport, p. 21).”* Verzoeker betoogt verder dat *“Ondertussen is de veiligheidssituatie in Afghanistan in het algemeen, en in verzoekers provincie en district, er echter dramatisch op achteruitgegaan. De analyse van verwerende partij is dan ook*

gedateerd en houdt geen rekening met de gevolgen van de terugtrekking van de internationale troepen en het recente offensief van de Taliban. Uit een rapport van FDD's Long War Journal (een bron die eveneens door EASO wordt gehanteerd) genaamd *Half of Afghanistan's provincial capitals under threat from Taliban* van 15 juli 2021 blijkt dat sinds de president van de VS in april 2021 de volledige terugtrekking van hun troepen aankondigde, de Taliban een groot offensief heeft ingezet. De Taliban heeft sinds april 2021 het grondgebied dat ze in handen heeft, meer dan verdrievoudigd." Hij stelt bovendien dat "FDD's Long War Journal publiceerde op 5 juli 2021 het rapport "Afghanistan at risk of collapse as Taliban storms the north", waaruit blijkt dat Afghanistan volledig dreigt in te storten door de dramatische overwinningen die de Taliban de laatste dagen heeft geboekt in het Noorden van het land, hetgeen de machtsbasis van de Afghaanse regering vormt. De veiligheidssituatie gaat er snel op achteruit. Zo nam de Taliban op zes dagen tijd bijna 10 procent van het land in. De meeste territoriale winst van de Taliban vond plaats in kritieke gebieden. Het rapport geeft aan dat de Afghaanse overheid momenteel slechts iets meer dan twintig procent van het land controleert." Verzoeker gaat vervolgens uitvoerig in op de snelle opmars van de Taliban in Afghanistan na de terugtrekking van de buitenlandse troepen en citeert daarbij onder meer uit berichten van de BBC van 30 juni 2021 en 7 augustus 2021 waarin wordt gemeld dat de Taliban de laatste twee maanden meer gebied heeft veroverd dan ooit tevoren sinds ze in 2001 van de macht is verdreven, wat volgens verzoeker "een nieuw onderzoek ten gronde op basis van actuele bronnen" rechtvaardigt. Verzoeker citeert ter staving van deze stelling ook uitvoerig uit een rapport van de Afghan Analyst Network, getiteld "Menace, Negotiation, Attack: The Taleban take more District Centres across Afghanistan" van 16 juli 2021 en "A Quarter of Afghanistan's Districts Fall to the Taleban amid Calls for a 'Second Resistance'" van 2 juli 2021. Hij wijst er op dat "Gezien de terugtrekking van de internationale troepen en het huidige offensief van de Taliban, die in snel tempo gebied veroveren, is de landeninformatie van verwerende partij (die dateert van voor het offensief goed en wel van start ging) compleet gedateerd. Dit blijkt ook uit het feit dat ACLED, een bron die zowel het CGVS als EASO hanteert, de nood ziet aan een update van haar cijfers. (ACLED, Regional overview: South Asia and Afghanistan, juni 2021)." Hij betoogt dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar het aantal burgerslachtoffers dat volgens ACLED viel in de periode van 1 maart 2019 tot 30 juni 2020 maar stelt opnieuw dat dit gedateerde cijfers zijn en "Het aantal burgerslachtoffers is in de laatste periode bijzonder fel gestegen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt dat er in de periode tussen 1 januari en 30 juni 2021 47% meer doden en gewonden vielen dan in dezelfde periode vorig jaar en spreekt van trieste recordcijfers "... (UNAMA, "Afghanistan protection in civilians in armed conflict. Midyear update: 1 January to 30 June 2021", 26 juli 2021)." Hij wijst er vervolgens op dat de sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers uiteraard tot gevolg heeft dat ook het aantal ontheemden toeneemt en citeert daarbij uit The New York Times van 31 juli 2021 en een artikel op de website van de BBC van 30 juni 2021. Onder verwijzing naar onder meer FDD's Long War Journal, "Taliban takes control of Afghan provincial capitals of Kunduz, Sar-i-Pul and Taloqan", 8 augustus 2021; UNHCR, "UNHCR warns of imminent humanitarian crisis in Afghanistan" van 13 juli 2021 en FDD's Long War Journal, "Fifth northern Afghan capital falls to the Taliban", 9 augustus 2021 besluit verzoeker dit onderdeel door te stellen dat « Uit het geheel van bovenstaande landeninformatie blijkt dat verwerende partij een manifest verkeerde inschatting heeft gemaakt van de veiligheidssituatie in Afghanistan, omdat de informatie waarop verwerende partij zich gebaseerd heeft volledig gedateerd is. De sterke achteruitgang van de veiligheidssituatie de afgelopen maanden, en de historische verschuiving van de machtsbalans in Afghanistan die ongezien is in de afgelopen 20 jaar, vormt een nieuw element, hetgeen een grondig onderzoek ten gronde rechtvaardigt van verzoekers nood aan internationale bescherming. »

Verzoeker gaat vervolgens uitvoerig in op de gewijzigde veiligheidssituatie in zijn provincie en district en stelt vooreerst dat "In de UNOCHA update van 11 april 2021 blijkt dat de veiligheidssituatie in Maidan Wardak volatiel is. De VN spreekt ook over 5600 intern ontheemden omwille van de onveiligheid en gevechten in verzoekers provincie en Logar: "... (UNOCHA. "Afghanistan Weekly Humanitarian Update, 11 april 2021). Hij stelt verder dat "verzoekers' provincie kampt met een moeilijke bereikbaarheid volgens UNOCHA in een rapport van juni 2021, en behoort tot 1 van de vijf provincies in Afghanistan met de meeste toegangsbeperkingen omwille van aanhoudende gevechten en de aanwezigheid van IED's langs de wegen: "... en dat op 27 juni 2021 de Taliban het district van verzoeker, Saydabad, veroverde: "PESHA WAR: The Afghan Taliban continued advancing on major places and captured a strategically important Saidabad district of Maidan Wardak province, which is called the gateway of Afghanistan's capital city Kabul. Taliban said with Saidabad fallen to them, the capital city of Kabul is disconnected from Ghazni province. So far, the Taliban said they had seized control of 117 districts across Afghanistan (THE NEWS. Afghan Taliban capture another important district, 27 juni 2021)." Hij stelt verder dat "Ook de overzichtskaart van de Long War Journal geeft aan dat verzoekers district Saydabad onder controle van de Taliban staat. Uit de verschillende parameters

die relevant zijn bij het beantwoorden van de vraag hoe onveilig een bepaald gebied is (het aantal geweldsincidenten; het aantal burgerslachtoffers: het aantal intern ontheemden die een regio verlaten omwille van de onveiligheid en de gebiedscontrole). blijkt dat de veiligheidssituatie in verzoekers provincie en district (voor zover er data beschikbaar is op districtsniveau) er recent wel degelijk ernstig op achteruit is gegaan." Verzoeker betoogt verder dat waar verwerende partij stelt dat in gebieden onder Talibancontrole minder incidenten werden vastgesteld, dit voor verzoekers provincie minder lijkt op te gaan. Daarnaast mag niet uit het oog verloren worden dat het leven onder Talibancontrole op zich problematisch is en zeker voor iemand met het profiel van verzoeker. Er dient volgens verzoeker dan ook onderzoek te gebeuren naar hoe leefbaar Talibancontrole is en wat de gevolgen zijn voor een inwoner van dit gebied en hij wijst er op dat verwerende partij naliet dit te onderzoeken. Verzoeker maakt de analogie met het arrest Sufi and Elmi t. Verenigd Koninkrijk van het EHRM van 28 juni 2011, waarin het Hof oordeelde dat "in de regio die volledig onder controle van de islamistische organisatie Al-Shabaab valt er geen sprake is van een veralgemeende onveiligheid die dermate hoog is dat elkeen die zich in het gebied bevindt een risico op ernstige schade loopt, maar dat het feit dat een regio onder de volledige controle van een islamistische organisatie als Al-Shabaab valt, met een draconische toepassing van islamitische wetgeving, wel degelijk mensenrechtenschendingen met zich kan meebrengen die dermate verregaand zijn dat er sprake is van een artikel 3 EVRM schending indien iemand zich terug naar dat gebied moet begeven." Hij stelt dat de analogie tussen Al-Shabaab en de Taliban duidelijk is en dat het in beide gevallen gaat om extremistische islamistische organisaties die grote delen van het grondgebied controleren die een verregaande vorm van sharia hebben ingevoerd. Hij citeert vervolgens uitvoerig uit UNHCR, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan", 30 August 2018 en wijst onder meer op het risico op gedwongen rekrutering; de parallelle justitie die door AGE's wordt opgelegd, het gebrek aan vrijheid van beweging en van meningsuiting en toegang tot een rechtsmiddel. Hij betoogt vervolgens dat "Het blijkt duidelijk dat in de gebieden die onder de controle van de Taliban staan er een verregaande sociale en religieuze controle is die alle aspecten van het dagelijkse leven monitort en dit afdwingt met extreem geweld, om te straffen of om een voorbeeld te stellen. Het gaat om systematische mensenrechtenschendingen die de menselijke waardigheid op een fundamentele wijze ondermijnen en elke vorm van ontplooiing, ontwikkeling in de weg staan en de fysieke integriteit ondermijnen. Daarbij komt nog dat het leven in bezet Talibangebied voor hun grootschalig offensief, niet zomaar gelijkgesteld kan worden met het huidige leven in gebied onder controle van de Taliban. De Taliban neemt sinds kort een assertieve toon aan in de gebieden onder hun controle, en laat een spoor van vernieling achter die lijkt op de brutaliteiten van voor de oorlog in 2001. De situatie wordt vergeleken met de val van de door de Sovjet-Unie gesteunde regering, toen de Taliban een eerste keer aan de macht kwam: "...". (Bloomberg, Afghan Leader Sees Peace Talks as Dead. Braces for Civil War. 9 augustus 2021)". Verzoeker citeert ook uit drie artikels van Human Rights Watch, "Afghanistan: Advancing Taliban Execute Detainees", 3 August 2021; "Afghanistan: Mounting Taliban Revenge Killings", 30 July 2021 en "Afghanistan: Threats of Taliban Atrocities in Kandahar", 23 July 2021 waarin melding gemaakt wordt van arrestaties en standrechtelijke executies van burgers met beweerdelijke banden met de Afghaanse overheid en uit een artikel van Al Jazeera van 2 augustus 2021 over de "afslachting van burgers" door de Taliban in een stad die ze onlangs veroverden. Minstens 40 vroegere en huidige overheidsfunctionarissen, die volgens de VS en het VK geen rol speelden in de gevechten, werden door de Taliban gedood: "...". (AL JAZEERA. Taliban accused of massacring civilians ' in Afghan border town, 2 augustus 2021).

Verzoeker gaat vervolgens in op de gegronde vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade omwille van verzoekers objectief risicoprofiel op basis van artikelen 48/3 en 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt hieromtrent als volgt: "In deze gewijzigde context, waarbij de Taliban op korte tijd zeer veel gebied veroverde en de machtsbalans in Afghanistan kantelde, en waarbij de Taliban het district van verzoeker recent heeft ingenomen en op actieve wijze personen met een vermoedelijke band met het regime vervolgt, dient gekeken te worden of verzoeker geen vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie (artikel 48/3 Vw.) heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers vader werkte voor het Afghaanse leger, en gaf les aan de militaire academie. Enkele jaren voordat verzoeker zijn land ontvluchtte, kwam dit aan het licht, en werd verzoekers vader gedood in Kabul. Na zijn dood in 2009 werd verzoeker beledigd en lastiggevallen door buurtbewoners. Verwerende partij trekt deze feiten niet in twijfel, maar meent dat deze problemen niet langer actueel zijn. Verwerende partij betwist verzoekers profiel, nl. de zoon van een man die werkte voor het Afghaanse leger, waarbij dit nieuws bekend geraakte en de vader gedood werd, niet." Hij stelt dat hij volgens de UNHCR richtlijnen van 30 augustus 2018 een risicoprofiel heeft nu hierin kinderen van leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten uitdrukkelijk als risicoprofiel worden omschreven: "...". Hij stelt dat hij bekend staat

als iemand met banden met een voormalig lid van de Afghaanse veiligheidsdiensten nu het bekend was dat zijn vader voor het Afghaanse leger werkte. Hij wijst er op dat dit zich afspeelde in een dorp en regio die op dat ogenblik stevig in handen was van de overheid maar dat de situatie nu fundamenteel anders is omdat de Taliban verzoekers regio heeft ingenomen en uit hierboven geciteerde landeninformatie blijkt dat ze hierbij op zoek gaan naar personen met vermeende banden met de Afghaanse overheid. Hij stelt vervolgens dat *“Verzoekers regio is nog maar zeer recent definitief veroverd door de Taliban. Landeninformatie over de mensenrechtenschendingen in het district Saydabad ten opzichte van burgers met vermeende banden met de overheid zijn momenteel (nog) niet beschikbaar. Uit andere regio’s die recent (maar iets eerder) werden ingenomen door de Taliban, blijkt echter hoe driest ze momenteel te werk gaan. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat de Taliban er in verzoekers district een andere strategie op zou nahouden. Waar verzoekers moeder in het verleden in het dorp kon blijven wonen, en het bij beledigingen bleef van de buurtbewoners, is de situatie door de recente machtsovername van de Taliban fundamenteel gewijzigd. Dit verdient dan ook een nieuw onderzoek ten gronde. Verwerende partij moet niet enkel nagaan of verzoeker in concreto al het slachtoffer werd van vervolging in het verleden, maar ook onderzoeken wat het risico zal zijn bij een terugkeer. Reeds ondergane vervolging of ernstige schade kan een aanwijzing zijn en keert de bewijslast om, maar is geen noodzakelijke voorwaarde. Deze voorwaarde is niet terug te vinden in de definities van ‘vluchteling’ en ‘subsidaire bescherming’ in het Vluchtelingenverdrag, de Kwalificatierichtlijn of de Vreemdelingenwet.”*

Verzoeker heeft omwille van zijn risicoprofiel en de problemen in het verleden (waarbij zijn vader gedood werd omwille van zijn werk voor het Afghaanse leger, en verzoeker beledigd en lastiggevallen werd door de buurt in een regio die in handen van de overheid was), na de machtsovername door de Taliban (die in veroverde gebieden actief op zoek gaat naar personen met vermeende banden met het regime), een gegronde vrees voor vervolging *cfr.* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Minstens loopt hij een reëel risico om het slachtoffer te worden van ernstige schade in de zin van 48/3 en 48/4, § 2, sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het feit dat de Taliban nu verzoekers regio in handen heeft (in tegenstelling tot verzoekers procedure in 2013, toen hij erkend werd als vluchteling), samen met de gewijzigde tactiek van de Taliban in veroverde gebieden (waarbij mensen met vermeende banden met de overheid actief vervolgd worden), maakt dat verzoekers vrees terug actueel is geworden. Daarbij komt dan nog dat verzoeker extra in de kijker zal lopen, aangezien hij na een verblijf van negen jaar in het Westen zal terugkeren naar een gebied dat recent veroverd werd door de Taliban. Verzoeker verliet zijn land als minderjarige in 2012, en zou nu terugkeren als volwassene. Zijn langdurig verblijf in België is relevant in die zin dat hij hierdoor bij terugkeer naar Afghanistan kan gepercipieerd worden als verwesterd en ‘besmet’ met de westerse normen en waarden, naast de algemene achterdocht die hem te wachten staat als onbekende nieuwkomer en ‘buitenlander’ in Talibangebied (zie hieronder). Daarbij komt dan nog dat verzoeker zal moeten reizen vanuit gebied dat onder de controle staat van de overheid (zoals Kabul) naar zijn eigen regio, die in handen is van de Taliban. Hierbij zal verzoeker normaal gezien checkpoints van de Taliban moet passeren (zie punt 4.2), waardoor hij extra in de kijker loopt, en het duidelijk is dat hij een nieuwkomer is in de regio. Relevant is het rapport van Asylos, ‘Afghanistan: situation of young male ‘Westernised’ returnees to Kabul, 31 August 2017: “...”

Tenslotte gaat verzoeker in op de nood aan subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat hij wel degelijk bij terugkeer naar de provincie Maidan Wardak een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon en argumenteert als volgt. *“Sinds de terugtrekking van de VS uit Afghanistan heeft de Taliban een nieuw offensief ingezet. Gevechten hebben ertoe geleid dat hun macht in Afghanistan fel is uitgebreid. In landelijke gebieden heeft de Taliban momenteel al de meerderheid van de districten in handen. De Taliban rukt bovendien op naar de provinciesteden, en nam de afgelopen dagen in sneltempo een aantal steden in. Verzoekers dorp is sinds kort ook in handen van de Taliban. De recentelandeninformatie in punt 2 (zie supra) toont duidelijk het risico voor verzoeker bij een terugkeer naar zijn regio. In een recent arrest van 10 juni 2021 (C-901/19) beantwoordt het Hof van Justitie een prejudiciële vraag over met welke aspecten rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van het al dan niet toekennen van subsidiaire bescherming. Het Hof oordeelde dat naast het aantal burgerslachtoffers, ook rekening moet worden gehouden met de duur van het conflict en met de organisatiegraad van de strijdende groeperingen: “...” (punt 43 en 44). EASO beschrijft de sterke en lange aanwezigheid, de sterke organisatie en invloed van de Taliban in Afghanistan als volgt: “...” (EASO, Afghanistan Security Situation Country of Origin Information Report, juni 2021, p.48-50). De geciteerde landeninformatie toont aan dat het conflict in verzoekers regio van herkomst (en in heel Afghanistan bij uitbreiding) al bijzonder lang aansleept, maar niet opgelost geraakt en ook dat de Taliban als strijdkracht een organisatieniveau heeft dat hen toelaat opnieuw op te rukken en territorium*

te winnen. Deze elementen bepalen mee dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Er dient niet enkel rekening gehouden te worden met de veiligheidssituatie in verzoekers district, maar ook met de bereikbaarheid van dit district. Verzoeker kan zijn district niet op veilige wijze bereiken, en komt hierdoor eveneens in aanmerking voor subsidiaire bescherming. Uit het EASO Country of origin Information report van juni 2021 blijkt dat verzoekers district reeds eerder moeilijk op een veilige manier viel te bereiken: "...” (p. 369 -370). Voor verzoeker, wiens district in handen is van de Taliban, is het geen optie om het vliegtuig of een langere route te nemen om wegen te vermijden die door Talibangebied lopen. Hij zal zich niet naar dit gebied moeten begeven, met alle risico's van dien. UNOCHA bevestigt de problematische veilige toegankelijkheid van verzoekers provincie: "...” (UNOCHA. Afghanistan. HAO Quarterly Report, April to June 2021). Verwerende partij heeft met de achteruitgang van de veiligheidssituatie geen rekening gehouden en heeft zich gebaseerd op gedateerde informatie. Op grond van artikel 10.3 van de Procedurerichtlijn is verwerende partij nochtans verplicht om actuele en nauwkeurige informatie te verzamelen over de regio van herkomst van verzoeker. Verwerende partij had kunnen en moeten weten dat de situatie in Afghanistan bijzonder volatiel is en dus had verwerende partij een bijzondere plicht om de meest recente informatie over de veiligheidssituatie in Afghanistan en in het bijzonder in verzoekers regio van herkomst te raadplegen. Uit het geheel van bovenstaande landeninformatie blijkt dat verwerende partij een manifest verkeerde inschatting heeft gemaakt van de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst, omdat de informatie waarop verwerende partij zich gebaseerd heeft volledig gedateerd is. Deze samenwerkingsplicht en verplichting tot grondig onderzoek vloeit ook voort uit artikel 3 juncto 13 van het EVRM. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat deze artikelen de Lidstaten ertoe verplichten een zo grondig mogelijk onderzoek te doen van de verschillende elementen die op een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM kunnen wijzen, (zie o.a. EHRM 21 januari 2011, M.S.S t. België en Griekenland, §§293 en 387). Verwerende partij diende een grondig en actueel onderzoek te voeren naar de veiligheidssituatie in verzoekers streek van herkomst, om het risico voor hem degelijk te kunnen inschatten, quod non. Verwerende partij kwam dan ook ten onterecht en op voorbarige wijze tot het besluit dat er geen nieuwe elementen aanwezig waren en dat het volgend verzoek daardoor niet-ontvankelijk is. Deze werkwijze schendt dan ook de zorgvuldigheidsplicht en de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Verwerende partij heeft hierdoor niet alleen de genoemde wettelijke bepalingen geschonden, maar is ook onzorgvuldig en onredelijk geweest. Zij heeft de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur geschonden.”

Verzoeker vraagt in hoofdorde hem te erkennen als vluchteling, of indien de Raad oordeelt dat hij hier niet voor in aanmerking komt hem de subsidiaire bescherming toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen indien de Raad van oordeel is dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over zijn beschermingsstatuut.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en het attest BJB toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarbij volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

- FDD's Long War Journal, "Taliban overrun Herat City, Qala-i-Naw", 12 augustus 2021 (hyperlink);
- FDD's Long War Journal, "Ghazni City falls to the Taliban", 12 augustus 2021 (hyperlink);
- FDD's Long War Journal, "Taliban Seizes Afghan Army corps headquarters, 2 northern airports", 11 augustus 2021 (hyperlink);
- THE GUARDIAN, "Afghan government could fall to Taliban in 90 days, say US officials", 11 augustus 2021 (hyperlink);
- DE MORGEN, "Pijlsnel taliban-offensief in Afghanistan: zelfs hoofdstad Kaboel is niet veilig", 11 augustus 2021;
- De STANDAARD, "EU-diplomaten in Kaboel zijn het oneens met Mahdi en co", 11 augustus 2021 (hyperlink);
- DE STANDAARD, "Taliban nemen presidentieel paleis in", 16 augustus 2021 (hyperlink);
- DE STANDAARD, "Afghaanse president reageert op Facebook: 'De taliban hebben gewonnen'", 16 augustus 2021 (hyperlink);
- DE STANDAARD, "Taliban eisen onvoorwaardelijke overgave nu president Ghani het land heeft verlaten", 15 augustus 2021 (hyperlink);
- DE STANDAARD, "Mahdi: 'Je kan en mag nu niemand terugsturen naar Afghanistan", 16 augustus 2021 (hyperlink).

4. Beoordeling

4.1. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat *mutatis mutandis* werd opgenomen in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, werd ingevoerd door de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De parlementaire voorbereiding van deze wet verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.2. Verzoeker legt ter staving van zijn vierde verzoek om internationale bescherming de inhoudstafel van het EASO rapport “Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report” van juni 2020 neer; een artikel uit The News, “Afghanistan Taliban capture another important district” van 27 juni 2021; een rapport van FDD’s Long War Journal, “Mapping Taliban Contested and Controlled Districts in Afghanistan” van 15 juli 2021 en een begeleidend schrijven van verzoekers toenmalig advocaat waarin wordt gesteld dat uit het nieuwe rapport van EASO van juni 2021 blijkt dat de situatie in de provincie Wardak verslechterd is; dat dit nieuwe verslag een nieuw element uitmaakt en dat gelet op zijn jonge leeftijd er een reëel gevaar lijkt te bestaan dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst gerekruteerd wordt door de Taliban.

In de bestreden beslissing wordt het vierde verzoek niet ontvankelijk verklaard omdat (I) verzoeker zijn verzoek steunt op de motieven die hij naar aanleiding van zijn persoonlijk onderhoud op 16 juli 2019 heeft uiteengezet en op basis waarvan een beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus werd genomen omdat zijn vrees voor vervolging niet langer actueel is en dat op grond van de fundamenteel

gewijzigde situatie in zijn land van herkomst bescherming niet langer noodzakelijk is; (II) hij geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken heeft aangebracht die betrekking hebben op zijn relaas en dat de begeleidende brief van zijn advocaat slechts verwijst naar algemene rapporten voer de situatie in Afghanistan en dat de mogelijke rekrutering door de taliban reeds beoordeeld werd en dat het loutere feit dat hij een Afghaanse jongeman is niet voldoende is om te besluiten dat hij tot de groep van jongens en mannen die het risico lopen gerekruteerd te worden door een gewapende anti-gouvernementele groepering (AGE's) of door de Afghaanse Lokale Politie (ALP) behoort en hij deze vrees niet *in concreto* aantoont en (III) uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – Juni 2021 pag. 1-82 en 359-371) blijkt dat de provincie Maidan Wardak een gebied is waar volgens EASO willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden maar verzoeker nalaat hiervan het bewijs te leveren.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat hoewel verwerende partij na de veroordeling van verzoeker overging tot de intrekking van de vluchtelingenstatus, deze beslissing op zijn beurt werd ingetrokken door verwerende partij vooraleer de Raad zich kon uitspreken over het door verzoeker tegen de intrekkingbeslissing ingestelde beroep en vervolgens door verwerende partij op 15 juni 2020 een beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus werd genomen op grond van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet omdat zijn vrees voor vervolging vanwege de taliban omdat zijn vader werd gedood omwille van diens werk voor het Afghaanse leger en er gepoogd werd hem te rekruteren, niet langer actueel was, welke beslissing door de Raad werd bevestigd in zijn arrest van 18 november 2020. Ook verzoekers derde verzoek om internationale bescherming werd onontvankelijk verklaard door verwerende partij wegens het ontbreken van nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming, welke beslissing bevestigd werd door de Raad in zijn arrest van 5 mei 2021. Hieruit volgt dat de voorheen in 2014 toegekende vluchtelingenstatus door verwerende partij werd beëindigd omdat verzoeker niet aannemelijk had gemaakt dat hij zoveel jaren na zijn vertrek uit Afghanistan nog geviséerd zou worden door de taliban omdat zijn vader voor het Afghaanse leger had gewerkt; noch dat hij riskeert gerekruteerd te worden door de taliban omwille van zijn jeugdige leeftijd.

Uit het rechtsplegingsdossier en de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist door verwerende partij, noch het gegeven dat hij afkomstig is uit het district Sayadabad in de provincie Maidan Wardak. Evenmin wordt in de bestreden beslissing betwist dat verzoekers vader les gaf aan de Militaire academie in Kabul en in 2009 werd vermoord omwille van deze activiteiten. Ook in de beslissingen genomen in het kader van verzoekers tweede en derde volgend verzoek om internationale bescherming en de geciteerde arresten van de Raad worden deze elementen niet betwist.

Zoals terecht opgeworpen door verzoeker, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing, wat betreft de beoordeling van de veiligheidssituatie en het voorhanden zijn van nieuwe elementen in hoofde van verzoeker, gebaseerd is op een rapport van UNHCR van augustus 2018, een EASO Guidance Note van december 2020 en het EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation van juni 2021 en dat zelfs het meest recente EASO rapport waarop de bestreden beslissing is gebaseerd slechts informatie bevat tot 5 maart 2021, met een aantal beperkte aanvullingen tot 31 mei 2021.

Uit de uitvoerige recente landeninformatie geciteerd door verzoeker in zijn verzoekschrift en in zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan, in de voorbije maanden grondig is gewijzigd en dat de Taliban het gehele grondgebied van Afghanistan, met inbegrip van de provincie Maidan Wardak, waarvan verzoeker afkomstig is, en de hoofdstad Kabul (zie De Standaard, Taliban nemen presidentieel paleis in, 16 augustus 2021) onder controle heeft. Bovendien blijkt uit de door verzoeker neergelegde landeninformatie dat de situatie in Afghanistan dag na dag wijzigt. De Raad stelt vast dat verwerende partij zich bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met recente informatie met betrekking tot de steeds wijzigende veiligheidssituatie in Afghanistan en de opmars van de taliban die, zoals blijkt uit de door verzoeker voorgelegde informatie, reeds in de weken voorafgaand aan de datum van de bestreden beslissing, in een stroomversnelling was gekomen. Bovendien blijkt uit het rapport van EASO van juni 2021, waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt dat reeds op het ogenblik van het afsluiten van dit rapport het district Sayabad, waarvan verzoeker afkomstig is, door LWJ als "Taliban-contested" werd gecatalogeerd (zie EASO, Country of Origin Information Report. Afghanistan: Security Situation, p 362).

Gelet op het feit dat in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat zijn vrees voor vervolging niet langer actueel is en dat op grond van de fundamenteel gewijzigde situatie in zijn land van herkomst bescherming niet langer noodzakelijk is kan de vaststelling in de bestreden beslissing dat er geen nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet niet zonder meer worden bijgetreden.

Tegelijk blijkt er grote onzekerheid te bestaan over de gevolgen van de machtsovername van de Taliban op de veiligheidssituatie in de verschillende regio's in Afghanistan en de verschillende risicoprofielen die worden vermeld in de in de bestreden beslissing geciteerde rapporten "*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 30 augustus 2018 en de "*EASO Country Guidance Note: Afghanistan*" van december 2020. In dit verband stelt de Raad vast dat verzoeker in het verzoekschrift aangeeft dat zijn regio nog maar zeer recent definitief veroverd is door de Taliban en er nog geen landeninformatie over mensenrechtenschendingen in het district Sayabad ten opzichte van burgers met vermeende banden met de overheid beschikbaar is. In zoverre verzoeker er op wijst dat uit informatie uit andere regio's die eerder door de Taliban werden ingenomen blijkt dat zij er driest te werk gaan en dat hij omwille van zijn langdurig verblijf in België kan gepercipieerd worden als verwesterd, kan de Raad slechts vaststellen dat deze informatie de Raad actueel niet in staat stelt om de nood aan internationale bescherming van verzoeker te beoordelen met betrekking tot diens regio van herkomst.

Overeenkomstig artikel 48/6 § 5, eerste lid van de Vreemdelingenwet moeten de met het onderzoek belaste instanties het verzoek beoordelen op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden zij daarbij rekening onder meer met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast alsook met de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten.

Gelet op voorgaande vaststellingen en gelet op het feit dat niet betwist wordt dat verzoekers vader voor het Afghaanse leger werkte en in 2009 werd vermoord in Kaboel omwille van deze activiteiten, is de Raad van oordeel dat een grondiger onderzoek zich opdringt om na te gaan of er in het geval van verzoeker nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Ter terechtzitting verklaart verwerende partij dat zij de bestreden beslissing niet intrekt, maar zich niet verzet tegen de vernietiging ervan.

Gelet op het voorgaande en gelet op de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting en het gebrek aan eigen onderzoeksbevoegdheid ontbreekt het de Raad in deze stand van zaken aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 augustus 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien augustus tweeduizend eenentwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

K. POLLET